

ת"פ 64199/01/14 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום בנתניה

22 ינואר 2018

ת"פ 64199-01-14 מדינת ישראל נ' ב

ת"פ 25800-02-16

ת"פ 7452-01-17

פ"א - מעודכן 2009 0-5110-20130-6590 אחר תיק נייר מספר פל"א
245961/2013

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם א ב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניסים סוסי

הנאשם ובאת כוחו עו"ד מירי אוזן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע העבירות המיוחסות לו בשלושה כתבי אישום שונים.

בת"פ 25800-02-16 הורשע הנאשם בביצוע עבירות של העלבת עובד ציבור, היזק לרכוש במזיד וניסיון לתקיפת עובד ציבור. מדובר בכך שבתאריך 15.1.16 בשעה 09:49 רשמה פקחית בעיריית --- הודעת קנס לרכב השייך לנאשם, באותן הנסיבות יצא הנאשם מחלון ביתו והחל לקלל את הפקחית. בהמשך לכך, ניסה הנאשם לתקוף את הפקחית בכך שהשליך לעברה ביצה שנשברה על הכביש. לאחר מכן ירד הנאשם מביתו, ניגש לפקחית וחטף לה את מכשיר המירס שאחזה בידה, שבר אותו ואף קרע את פנקס הדוחות שאחזה הפקחית בידה תוך שהרים ידו לעבר הפקחית ואמר לה "אני עוד אתפוס אותך".

עמוד 1

בת"פ 7452-01-17 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים. מדובר בכך שבתאריך 8.11.16 הגיע הנאשם יחד עם אדם נוסף אל רחוב --, שם שהו באותה עת ד ר בן זוגה של הגב' ר שהיתה בת זוג של נאשם משותף בתיק זה, יחד עם הגב' ר ובנה הקטין. הנאשם פנה לאימו של המתלונן בתיק זה ושאל אם יכול לקחת את הקטין ולהביאו לנאשם 1 שהמתין בסמוך, והאם הסכימה. בהמשך קרא הנאשם לקטין אך הנאשם 1 סירב להעביר אליו את הקטין, בעוד שהנאשם 2 קילל את המתלונן ואיים עליו כמתואר בכתב האישום.

בהמשך נמלט המתלונן אל תוך הבית לאחר שהנאשם 1 איים עליו, והנאשם 2 הוסיף ואמר לו "אם אמא שלך לא היתה פה הייתי פוגע בך".

בת"פ 64199-01-14 הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים. עסקין בכך שבתאריך 2.6.13 הגיע הנאשם לדירת דודו, והחל דופק בחוזקה על הדלת. באותן הנסיבות, משפתח הדוד את דלת הדירה, אמר הנאשם לדוד כי זה הבית שלו, ודרש ממנו לעוף מהבית, הדוד ביקש לסגור את הדלת אך הנאשם מנע זאת בכך שהניח את ידו על מפתח הדלת תוך שהוא מקלל ומקניט את המתלונן. בהמשך איים הנאשם על דודו בכך שאמר לו: "אני אפגע בך אני אראה לך מה זה".

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, לצד התחייבות להימנע מעבירה. עוד הוסכם על חילוט ההתחייבות עליה חתם הנאשם, במסגרת ת"פ 36980-06-12. באת כח הנאשם ביקשה לפרוס את סכום ההתחייבות שבנדון ל- 10 תשלומים נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

בבסיס הסדר הטיעון עומדים טעמים מספר; ראשית יש לציין כי כתבי האישום תוקנו ומותנו לקולה, בין היתר על בסיס קשיים ראיתיים בהוכחת העבירות המקוריות שיוחסו בכתבי האישום. שנית, יש לציין את העובדה שעסקין בנאשם בעל נסיבות אישיות מורכבות וחריגות יחסית. מדובר בנאשם אשר סובל מהפרעה דו קוטבית, תוך שימוש בחומרים ממכרים לאורך שנים, אשר אושפז פעמים רבות בשל החמרות מאניות פסיכוטיות (ראו נ/3). הנאשם הוכר כסובל ממאה אחוז נכות על רקע מצבו הנפשי ולמעשה מתקיים מקצבת הנכות של הביטוח הלאומי. מתסקירי שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם כבן 40, נשוי בשנית, אב לשלושה ילדים, שניים מהם בגילאי 4 וחצי - 6. משפחתו של הנאשם סובלת ממצב כלכלי קשה, ומוכרת לשירותי הרווחה על רקע קשיי דיור חריפים, קשיים כספיים ותפקודיים. הנאשם עצמו מתואר כמי שסובל מגיל 22 ממחלת נפש ומאז חלה הידרדרות משמעותית בחייו. יחד עם זאת, כיום ניכרת התמתנות ויציבות בתפקודו של הנאשם, וניכר כי עושה מאמצים לשמר אורח חיים תקין בקרב המשפחה. צוין כי הנאשם איננו מצוי במצב ההולם טיפול בהתמכרויות שכן חש שללא השימוש בסמים מתקשה להתמודד עם שאר הקשיים בחייו. לצד זאת, צוין כי הנאשם מקפיד על נטילת הטיפול התרופתי ומאז נטילת אותו טיפול אין עדות למצבים נפשיים סוערים.

טעם נוסף נוגע לכך שמאז העבירה האחרונה המתוארת, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, כאשר ההסדר נוטל בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע חלק מהעבירות המתוארות בכתבי האישום.

בשים לב למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, ציינה המאשימה כי מצאה מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולה, וזאת חרף הרשעת הנאשם במספר עבירות של איומים. לא למותר להוסיף כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות אם כי התקיימו שני הליכים משפטיים אשר הסתיימו נוכח העובדה שהנאשם לא היה מסוגל לעמוד לדין, מחמת מחלת נפש וזאת בגין עבירות ממין העניין.

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנימוקים העומדים בבסיס הטיעון, כמו גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לנטילת האחריות מצד הנאשם על העבירות המיוחסות לו בשלושת התיקים, תוך חסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה, ובעיקר לאחר ששקלתי את מצבו הנפשי, האישי והכלכלי של הנאשם, מצאתי כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים מאזן בצורה ראויה בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה המוענקה לנאשם, ומשכך אכבדו. סבורני כי נכון עשתה המאשימה בכך שמצאה מקום לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם במקרה דנן, וזאת נוכח נסיבותיו האישיות יוצאות הדופן של הנאשם, כמו גם מאמציו הכנים לניהול אורח חיים נורמטיבי מבחינה תפקודית, חרף אי השתלבותו בהליך טיפולי.

נוכח האמור, אני מאמצת את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע;
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות בגובה של 3,000 ₪ למשך שנתיים מהיום וההתחייבות היא שהנאשם לא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע. ההתחייבות תחתם תוך שבוע מהיום שאם לא כן ייאסר הנאשם בשל כך למשך 7 ימים;
- ג. אני מורה על הפעלת ההתחייבות להימנע מעבירה, עליה חתם הנאשם בת"פ 36980-06-12 ועל חילוט סכום בגובה של 1,800 ₪ לטובת אוצר המדינה. נוכח מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם, ישולם סכום ההתחייבות ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.2.18 ומידי 30 יום לאחר מכן. אי עמידה באחד התשלומים דלעיל, יעמיד לפרעון מידי את סכום ההתחייבות כולו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי מרכז.

המזכירות תסרוק את המוצגים.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ח, 22/01/2018 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

